

6205 Enefte Beh. af Forst. t. Finantslov f. Finantsaaret fra 1. April 1875 til 31. Marts 1876. 6206

kan nemlig ikke være enig med, hvad det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds (Bojssen) udviklede, idet han fremkom med den forøvrigt gamle Theori om Folkethingets sædte Overvægt over Finantsloven. Jeg beklager, at det ærede Medlem endnu ikke er kommet bort fra dette Standpunkt; i hvert Fald vil jeg for mit Vedkommende sige, at, hvis der skulde være Tale om en Forening paa Basis af de Theorier, som nys bleve udviklede af det nævnte ærede Medlem, tror jeg, at kun meget faa Medlemmer, som ikke have hørt til det tidligere Flertal, vilde gaa med ham. Det ærede Medlem bebrejdede enkelte Medlemmer af det tidligere Mindretal, at de under Begrundelsen af den Stilling, de nu indtog, vare komne ind paa en Kritik af Flertallets tidligere Optræden; men det forekommer mig, at det havde været nok saa besjælet, naar vi havde ventet, at det ærede Medlem havde holdt disse finantsielle Theorier, som vi saa ofte have hørt fra ham, tilbage til en mere passende Leilighed. — Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (Rimestad) dvælede længe ved det Færlige og Urigtige, der laa i, hvad han kaldte den gjensidige Bundethed, som Overenskomsten forudsatte, og han fandt endog dertil et nyt Moment for Landstinget til ikke at give efter i denne Sag. Jeg formoder, at han herved sigtede til det Samme, som den høitærede Conseilspræsident omtalte i sit Foredrag i Formiddags, da han talte om, at de, som deltog i Overenskomsten, havde forpligtet sig til at staa fast som en Mur. Jeg skal ikke negte, at denne Bebrejdelse kom mig noget uventet netop fra den høitærede Conseilspræsidents Side; thi har nogen forpligtet sig til at staa fast som en Mur, er det oprigtigt talt den høitærede Conseilspræsident og Regjeringen. Naar man ser hen til Forhandlingerne i Landstinget og ser den Slutningspassus, hvormed Landstingsudvalgets Betyrning ender, kan det ikke negtes, at den høitærede Regjering har bundet sig fuldstændig til at staa fast ved Lønningsagen, saaledes som den er kommen fra Landstinget hertil. Naar man altsaa fra den Side hører Bebrejdelse om, at vi have bundet os til at staa fast som en Mur, tror jeg, man har Ret til at overraskes. Jeg maa iøvrigt tillade mig at fremhæve, at her ikke er Tale om nogen absolut Bundethed, men man har kun under visse Forudsætninger bundet sig saaledes til hinanden. Forholdene kunne udvikle sig paa en saadan Maade, og Forudsætningerne kunne blive saaledes, at man ikke længer er bunden, ligesom man overhovedet forfaa-

vidt ikke er anderledes bunden til det nuværende Flertal som saadant, end at man til enhver Tid kan rette sig efter, hvad man finder rigtigt under Forhandlingerne i Fællesudvalget.

**Glausen:** Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Bille) begyndte fornødig sit Foredrag med at sige, at der neppe var nogen Anledning til at komme ind paa Spørgsmaalet om provisoriske Finantslove; men efter den Udtalelse, vi have hørt af den høitærede Conseilspræsident, forekommer det mig, at der er rigelig Anledning til at komme ind paa en Debat derom. Jeg tror ogsaa, at de fleste ærede Talere, der have havt Ordet, ere komne ind derpaa, og at Alle de, som have berørt provisoriske Finantslove, have omtalt dem som Noget, der var meget farefuldt. Jeg kunde imidlertid have ønsket, at det var fremkommet rigtig tydelig og klart, hvori da Faren egentlig bestaar. Den høitærede Conseilspræsident vilde i sit Foredrag ikke nævne den provisoriske Finantslov, fordi han var bange for, at han ved blot at nævne Ordet vilde irritere Gemytterne; det var et saa farligt Spørgsmaal, at blot Navnet kunde irritere, og han sagde, at en provisorisk Finantslov kunde drage skjebnesvangre Følger efter sig; men det forekom mig næsten, som om den høitærede Conseilspræsident forstod Betydningen af en saadan Lidt dobbelt. Naar han nemlig sagde, at den kan drage farlige Følger efter sig, og naar han anser den for at være et saa farligt Bæsen, at det blotte Navn kan irritere, men et Dieblif efter siger, at den kan benyttes som en Udvei til at komme ud over Banfærlighederne og til at hjælpe Statsmaskineriet frem i dets rolige Gang, synes jeg, at der er nogen Modsigelse deri; naar en provisorisk Finantslov saaledes kan benyttes til at holde Statsmaskineriet i dets rolige Ligevægt, maa den være noget Hart og Godt. Jeg kommer herved til at tænke paa en Uttring, som blev brugt imod os, da der var Tale om Finantslovens Regtelse, idet der da blev sagt, at Finantslovens Regtelse var et tvæagget, skarpt Sværd, der let kunde faare den, som drog Sværdet. For mig stiller det sig nu netop saaledes, at en provisorisk Finantslov er et saadant skarpt Sværd, som, naar det bliver draget, meget let kan faare den, der drager det, og jeg kan ikke negte, at det for mig stiller sig saaledes, at den største Fare ved en provisorisk Finantslov er tilstedes for den, som udsteder den. Jeg skal med et Par Ord opholde mig ved, hvad Følgerne af en provisorisk Finantslov efter min Mening ville blive, men